

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. K. - R.**, *zastúpeného JUDr. V. J., advokátom*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/5252-34531/2009/991857-r zo dňa 12. marca 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/32/2009-59 zo dňa 1. decembra 2009, čo do výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/32/2009-59 zo dňa 1. decembra 2009 **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Predmetným rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného ako aj dodatočný platobný výmer Daňového úradu Žilina II zo dňa 18.09.2008 zrušil z dôvodov ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. a vec vrátil žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 70,44€ na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu, čo do výroku o trovách konania, podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov prvostupňového konania v plnom rozsahu vo výške 281,77€ a náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci vo výške 71,92€. Žalobca vo svojich odvolacích dôvodoch poukázal na konkrétne dôvody, pre ktoré s rozhodnutím krajského súdu v časti o trovách konania nesúhlasí a poukázal na dôvody, pre ktoré mu krajský súd mal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu a nielen v rozsahu ¼.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, preto bolo potrebné odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu smerujúce čo do výroku trov konania odmietnuť v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p., a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Z rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/32/2009-59 zo dňa 1. decembra 2009 zistil nesporne Najvyšší súd SR, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 12. marca 2009 ako i dodatočný platobný výmer Daňového úradu Žilina II zo dňa 18. septembra 2008 z dôvodov ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p.

Skutočnosť, že krajský súd rozhodnutia správnych orgánov vydané v inštančnom postupe zrušoval z dôvodov ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. vyplýva i z odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

Podľa § 250j ods. 4 O.s.p. ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1 a 2 O.s.p. je prípustné odvolanie.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

V danom prípade mal odvolací súd za preukázané, že krajský súd rozhodnutia správnych orgánov vydané v inštančnom postupe zrušoval z dôvodov ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p., z čoho je potom potrebné logicky vyvodiť pri aplikácii ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., § 250ja ods. 1 O.s.p. a taktiež z jazykového a doslovného výkladu ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., že odvolanie proti rozhodnutiu o náhrade trov konania v danom prípade (§ 250j ods. 3 O.s.p.) nie je prípustné, a to i napriek skutočnosti, že krajský súd zrejme z opatrnosti nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti zrušujúcemu rozsudku vo výrokovej časti o trovách konania.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu opravný prostriedok pri aplikácii ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. nemôže byť prípustný ani proti výroku rozsudku krajského súdu o náhrade trov konania, pretože i tá časť konania, v ktorej krajský súd rozhoduje pri aplikácii ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. i o trovách konania, nesporne podlieha zásadám jednoinštančného konania.

V danom prípade pre úplnosť veci odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v ustanovení § 204 ods. 2 O.s.p. je poskytnutá účastníkom konania ochrana v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá má za následok, že účastník konania (odvolateľ) je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. O takýto prípad v danom konaní nejde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku krajského súdu o trovách konania, musel podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. odmietnuť ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, a to i napriek nesprávne poučeniu krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému správne mu náhrada trov ako správne mu neprináleží a navyše žiadne trovy konania mu v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. mája 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová